

Jerome Symons, Zonder titel, 2001.

Foto: Jan van Teeffelen

Wie door de voortuin naar de ingang van het Centraal Dieren Laboratorium van het UMC St Radboud loopt, komt langs een vijver. Of is het een vis? Jerome Symons zorgde voor een vijver in de vorm van een vis. De plas ziet eruit als het lichaam van een vis, met er middenin een bolle steen als zijn oog. Het wateroppervlak eindigt in een rechtopstaande staart die als het ware uit het water verrijst, er aan de rand bovenuit steekt. De staart is een manshoge steen in de vorm van een Y-vormig kruis; hij doet min of meer dreigend aan wanneer men er langsloopt. Alsof hij klaar staat om de voorbijganger een klap uit te delen. Intussen is bovenin de andere steen, de bol die in het water ligt, een gat waar water uitloopt, zich

over de hele bol verspreidt en zo in de vijver terecht komt. Het lijkt alsof de vis huilt. Maar met zijn tranen voorziet hij tegelijk de vijver van water en zorgt aldus voor zijn eigen leefmilieu.

Dit kunstwerk steekt vol omkeringen, vol tegenstellingen: dreiging en verdriet, agressie en troost, levengedend en offer. Ze gaan even verrassende als geestige relaties aan met elkaar, steeds blijft de spanning spits. Op zijn manier laat de kunstenaar de complexe problematiek van 'dierproeven' – als verdriet doend maar tegelijk voor een bijdragen aan het leven zorgend – zien. Kortom, in alle complexiteit, zonder te moraliseren of te verdedigen.

Daan Van Speybroeck